

boende myndig Mand, der ikke ved Dom er funden skyldig i nogen vanærende Handling, naar han godtgjør i det sidste Aar før Valget at have ydet et frivilligt Bidrag til Understøttelseslaster paa mindst 2 Kroner." Der er gjort nogen Indvending imod denne Bestemmelse, men jeg tror, at den vil findes at være i sin Orden i en Lov som denne, hvor det Hele væsentlig hviler paa en frivillig Organisation. Naar man skulde sige Noget imod Størelsen af det Bidrag, der forlanges, skulde det være, at det ikke afgiver en tilstrækkelig Maalestof for den Interesse, der bør vises, til at give Vedkommende en Valgret. Maaſke ere vi komne til en for lille Sum; men naar Enhver i Kommunen, der er istand til at yde Bidrag til en saadan Forening, vil yde i Gjennemſnit et Bidrag af en saadan Størelse, vil en saadan Forening allerede arbejde med en ikke saa ringe Kraft af frivillige Bidrag. Jeg ſkal dernæst nævne, at i § 6 af dette Forslag ſtaar der: „Bestyrelsen holder Møde hver Måaned; Møderne ere ikke offentlige“, medens der i Flertallets Forslag ſtaar, at Møderne ere offentlige, men at det ſkal kunne bestemmes, at de ikke ſkulle være offentlige. Jeg kan meget godt gaa over til det; men det forekommer mig at ligge i Sagens Natur, at den Slags Ting, som disse Bestyrelser i det Hele komme til at beſtjæftige ſig med, ſkulle forhandles for lukkede Døre, fordi det er om personlige Forhold; men hvis det kunde gjøre Reglen mere acceptabel, at man ſætter ſom Hovedregel, at Møderne ſkulle være offentlige, men at Bestyrelsen bemyndiges til at lukke Dørene, ſaa er det Noget, jeg ikke kan have Noget at erindre imod. Det er en Anſkuelse, ſom jeg tidligere har gjort gjældende her, og ſom Mindretallet i Udvalget ganſte viſt i det Hele deler, at det er en Samfundet værdig Opgave at bære den frie Underſtøttelse frem, og at man bør gjøre, hvad man kan for at faae den frem. Jeg tror ikke, at vi i dette Øieblik kunne gaa videre, end Mindretallet foreſlaar, nemlig at organisere den og ſe at ſtaffe den en ſaa god Fremgang ſom mulig. Jeg tror, at hvis vi kunne løſte denne Opgave, have vi gjort et betydeligt Skridt fremad. Den ærede Ordfører sluttede med en Udtalelse dels om Kapitalmagts Betydning overfor disse Beſtemmelſer og dels om, hvorvidt Individerne mulig kunde ſtræmmes bort fra deres Fædreland eller faae en mindre varm Tjæleſſe for det. Jeg tror nu ikke, at der er nogenſomhelſt Grund til at komme ind paa den Slags Ting, men jeg ſkal dog ſige, at det var en ſørgelig Tilſtand i et Land om det, hvorledes de Vedkommende ſkulde ſtille ſig til deres Fædreland og dets Fremtid, ſkulde være afhængig af, om man gav dem en Præmie for Selvhjælp, om man paa den Maade, ſom det i Flertallets Lovforſlag er gjort, knyttede en uanſvarlig Fattighjælp til Selvhjælp. Vi ere enige om paa alle Maader at ville fremme Selvhjælp, og Andet tror jeg ikke, at der kan forlanges

af os; vi kunne være uenige om Veien, men jeg kan ikke ſe nogen Grund til at komme frem med Noget i den Retning, og jeg kan ikke ſe, at den Tjæleſſe, ſom man kan have for ſit Fædreland, kan være afhængig af, om Lovforſlaget om Underſtøttelseslaster ſkulde blive vedtaget i den Form, hvori det er fremlagt af det ærede Flertal, eller i den Form, ſom jeg nu har tilladt mig at anbefale.

Chriſtiansen: Det er kun nogle ganſke ſaa Ord, jeg har at ſige til Anbefaling for det Underændringsforſlag, ſom jeg i Forening med et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ſte Valgkreds (Tange) har ſtillet under Nr. 6 a. Trede Medlemmer ville ſe af Underændringsforſlagets Indhold, at det gaar ud paa at ſikre imod, at Perſoner tilvænde ſig en Underſtøttelse, ſom de i Virkeligheden ikke burde have. Det kunde tænkes, at en Mand hemimod ſit 60de Aar bortgav Noget af ſin Formue enten i Kontanter eller i anden Eiendom og ſaaledes bragte ſin Indtægt ned under den i Lovudkaſtet ſaſtlaaede Sum for Berettigelsen til at erholde en Underſtøttelse. Det vilde ikke alene være moralsk urigtigt, om noget ſaadant kunde finde Sted, men det vilde ogsaa i Virkeligheden være juridisk urigtigt, thi det vilde jo ſtride imod Lovudkaſtets Månd, om en Mand paa en ſaadan Maade kunde tilvænde ſig en Underſtøttelse, naar han kom henimod den Alder, da han kunde ſe, at han var ſikker paa en ſaadan Hjælp af Stat og Kommune. Det er for at raade Bød paa denne Miſlighed, at vi i Forening have ſtillet dette Endringsforſlag, og jeg ſkal med disse ſaa Ord anbefale det til det ærede Things Vedtagelſe. — Forinden jeg ſlutter, vil jeg tillade mig at henvende et Spørgsmaal til den ærede Ordfører, navnlig med Hensyn til den Anviſning, han gav paa den Præmie, der ſkulde betales for at erholde et viſt beſtemt Beløb efter ſit 60de eller det 65de Aar. Han omtalte i ſaa Henseende, at en Mand, naar han gav Tilſtød fra ſit 30te Aar, kunde faae en ſaa og ſaa ſtor Sum henholdsvis ved ſit 60de eller ſit 65de Aar; men den ærede Ordfører omtalte ikke, om den Vedkommende ſkulde vedblive at gjøre Indſtød i de mellemliggende 30 eller 35 Aar, eller om han kun, ſaaledes ſom Lovudkaſtet ſaſtſætter, ſkulde gjøre det i mindſt 20 Aar. Derſom den ærede Ordfører, naar han atter ſaar Ordet, vilde udtale ſig om, hvorledes dette ſkal forſtaas, vilde det viſtnok være til Dplyſning for flere af Things ærede Medlemmer.

Winther: Jeg finder mig foranlediget til at tage Ordet i denne Sag i Anledning af den Sammenhæng, nærværende Lovforſlag har med det Lovforſlag, jeg i denne Samling har indbragt i dette Thing om den ſamme Gjenſtand. Jeg ſkal imidlertid fatte mig meget kort, idet jeg ikke har fundet mig foranlediget til at ſtille noget